

РЕШЕНИЕ

№ 119

гр. Пазарджик, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Церовска
в присъствието на прокурора С. Г. Я.
като разгледа докладваното от Димитър П. Бозаджиев Въззивно гражданско
дело № 20235200500098 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 546, ал.2, вр. с чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение №1360/15.12.2022г., постановено по гр.д.№3236/2022г. по
описа на ОС- Пазарджик е отхвърлена молбата на Р. Г. Н., с ЕГН *****
от гр.С., ул.“Д.Д.” №6А за промяна на собственото му име от Р. на Р. и на
фамилното му име от Н. на А..

Против това решение е постъпила въззивна жалба от Р. Г. Н., чрез
пълномощника му адв.И. М. от АК- Пазарджик.

Твърди се, че обжалваното решение на първоинстанционния съд е
неправилно и незаконосъобразно. В тази насока се визира, че решението е
постановено в нарушение на материалния закон и при неправилна преценка
на доказателствената съвкупност. Приема се, че са налице „важни
обстоятелства“ по смисъла на закона, даващи основание за извършване на
исканата промяна в собственото и фамилното име на молителят.

Поддържа се становището, че имената на молителят следва да говорят
за неговата етническа принадлежност, към която същият се оприличава и към
която винаги е бил- етнически ром.

Приема се, че по делото е доказано, че молителят още от най- ранна детска възраст постоянно е бил известен със собствено име Р., а не с името Р., сред роднини, близки, съученици и познати. Известен е сред обществеността и близките и роднини с фамилното име А., като ползването на настоящата му фамилия Н. е само чисто формално.

Твърди се, че неправилен, необоснован и некореспондиращ с доказателствения материал по делото е извода на съда, че за молбата за промяна на собственото и фамилното име не са установени важни обстоятелства, които да налагат промяната им. Съдът не е приел и не е обсъдил, а е игнорирал важни правнорелевантни факти за решаване на делото, които са установени със събраните по делото доказателства- разпит на двама свидетели, с което е установено, че основния мотив на искането за промяна на собственото и фамилно име на молителя, че той е известен в цялата общност, като Р. А..

Искането е да се отмени обжалвания съдебен акт и се постанови ново решение, с което се допусне промяна по реда на чл.19, ал.1, предл.4-то от ЗГР, на собственото име на молителя от Р. на Р., както и на фамилното име от Н. на А..

В срокът по чл.263, ал.1 от ГПК не са постъпили писмени отговори от другите страни в процеса- Община Пазарджик и Окръжна прокуратура- Пазарджик.

В съдебно заседание, пред въззивния съд, жалбоподателят Р. Г. Н., редовно призован не се явява. За същия се явява пълномощникът му адв.М.. От страна последния се поддържа подадената въззивна жалба. Моли се за нейното уважаване. Излага съображения в тази насока.

Заинтересована страна- Община Пазарджик, редовно призован не се явява законен представител.

За контролираща страна- Окръжна прокуратура- Пазарджик се явява прокурор Я.. От страна на същият се изразява становище, че следва да бъде оставена без уважение подадената въззивна жалба, като се потвърди решението на първоинстанционния съд, като правилно и законосъобразно.

Пазарджишкият окръжен съд, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите

и становищата на страните, и в съответствие с правомощията си, регламентирани в чл. 269 от ГПК, намира за установено следното:

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по повод на постъпила молба от Р. Г. Н. по реда на чл.530 и сл. от ГПК, във вр.с чл.19, ал.1 от ЗГР.

Твърди се в същата от страна на молителят, че същият е роден на 22.10.1983г в гр.Пазарджик от родители: майка Ф.Й. Н.а и баща- Г. А. Н..

Визира се, че в акта за раждане е записан с имената Р. Г. Н..

Иска се от страна на молителя да промени собственото си име от Р. на Р. и фамилното си име от Н. на А.. В тази насока сочи, че още от малък е известен в обществото с името Р., като с това име са се обръщали към него всичките му близки и роднини и приятелите му от детската градина и училище. Родителите му също са се обръщали към него с това име. Постепенно всички започнали да го наричат Р., като името Р. изчезнало изобщо от неговото ежедневие. Жената, с която живее на семейни начала също се обръщала към него с името Р.. Колегите му в работата също го наричат Р.. Още от малък е свикнал с името Р. и това име го чувства като негово родно име. Където и да отиде се представя с името Р., като никой не го знае с рожденото му име Р..

Твърди се, че когато представя административно документите си за самоличност, попада в странна ситуация- там да се прочита друго негово собствено име- непознато за всички тях, която пък поражда много въпроси и дискусии от негова страна с администрацията, поради което има твърдо убеждение за тази промяна.

Визира се, че е неприемливо за молителя да остане със собствено име Р. спрямо убежденията, както на него самия, така и на обкръжението му от близки, познати, роднини, приятели и колеги в работата.

Приема се в тази връзка, че са налице важни обстоятелства, за да бъде допусната промяна на собственото му име от Р. на Р..

Твърди се от страна на молителят, че отглеждането и възпитанието му са преминали изцяло през годините назад при неговите баба и дядо по бащина линия, което само по себе си съставлява важна причина, която да обоснове промяна на фамилното му име, което да е като името на дядо му А..

Твърди се, че дядо му го е отгледал и възпитал като личност, като човек и честен гражданин на Република България, поради което му дължи това уважение, благодарност и респект.

Счита се от страна на молителят, че е известен сред обществото и близките си с фамилно име А., като ползването на настоящата фамилия Н. е само формално. Това е така, защото по стара семейна традиция, както молителя така и целият му род са известни сред обществеността с това, че се именуват с фамилия А.и- това е признателност и уважение към дядо му, който е помагал на всички.

Молителят не се припознава с настоящото си фамилно име, а с фамилното име, образувано от името на дядо му по бащина линия.

Искането е съдът да постанови решение, с което се допусне промяна на собственото име на молителя от Р. на Р. и на фамилното му име от Н. на А..

В подкрепа на твърденията си молителят ангажира доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК от ответната Община Пазарджик не е подаден писмен отговор.

В срока по чл.131 от ГПК от РП-Пазарджик не е подаден писмен отговор.

От представеното по делото писмено доказателство- удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане №2686/24.10.1983г., съставен от община Пазарджик, е видно, че молителят е роден на 22.10.1983г от майка Ф.Й. Н.а с ЕГН ***** и баща Г. А. Н. с ЕГН *****.

Въззивният съд приема за установена следната фактическа обстановка:

Видно от личен регистрационен картон на молителя се установява, че същият име две деца Б. Р. Н.а, с ЕГН ***** и Г. Р. Н., с ЕГН ***** . Същият има и две сестри- Б. Г.а Н.а, с ЕГН ***** и Й. Г.а Н.а, с ЕГН *****.

Видно от Справка за съдимост с рег.№221019005000037396 от 19.10.2022г. се установява, че молителя не е неосъждан. В същият този документ е отразено, че молителя е записан с фамилно име Й.

От Справка за предоставяне на данни по реда на Наредба №14/18.11.2009г. е видно, че на 05.07.2018г. молителят е сключил граждански

брак с А.В.Й. и е приел фамилното име на съпругата си Й.

По делото не са ангажирани данни в документите са самоличност-лична карта и паспорт, с какво фамилно име фигурира молителя- Н. или Й.

В показанията си свидетелят Г. Н.- баща на молителя излага данни в насока, че синът му е роден с името Р., но в детската градина и в училище започнали да го наричат Р.. От малък съседите го наричат Р.. Обяснява, че неговият баща е носил фамилията А.и и това е причината, както свидетеля така и сина му/ молителят по делото/ да желаят да възстановят фамилното име А., което идва от собственото име на дядото на молителя- А..

В показанията си св.К. сочи, че се познава с молителя от 15- 20 години. Приятели са и живеят в един квартал. Твърди, че в квартала на галено наричат молителя с името Р., но по- често се обръщат към него с името Р.. В махалата го знаят и като Р. и като Р.. Според свидетеля молителят е известен с фамилията Н..

Като взе предвид изложената фактическа обстановка по делото, съдът стига до следните правни изводи:

Въззивната жалба е допустима- подадена в законоустановения срок, от страна в процеса, имаща право и интерес от обжалване и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. По съществото си, същата е неоснователна.

След извършена служебна проверка на първоинстанционното решение, настоящата въззивна инстанция намира, че то е изцяло валидно, допустимо.

Решението на първата инстанция е валидно, допустимо и правилно.

В предмета на делото е искането за промяна на собственото име и фамилията на жалбоподателят.

Правото на име е субективно, лично и неотчуждимо право, свързано с определен гражданскоправен субект. Юридически правото на име е уредено с императивни правни норми и промяната му е допустима само по изключение. Разпоредбата на чл.19, ал.1 от ЗГР сочи предпоставките, при които може да се извърши промяна в собственото, бащиното или фамилно име на едно лице, а именно: когато името е осмиващо, опозоряващо или обществено неприемливо, както и в случаите, когато важни обстоятелства налагат това. Тъй като законът не дава отговор на въпроса кои точно обстоятелства се определят като „важни”, по този въпрос е формирана задължителна практика

на ВКС- Решение №507/22.10.2010г. по гр.д. № 227/2010г. на III г.о., Решение №200/14.04.2010г. по гр.д. № 25/2009г. на IV г.о., Решение № 434/24.06.2010г. по гр.д. №712/2009г. на IV г.о. и др. В същите е прието, че предвид основните принципи на гражданското право и обществения морал, важни по смисъла на чл.19, ал.1 от ЗГР са такива лични и обществени обстоятелства, които правят носенето на името лично и обществено неудобно или неподходящо, като тези обстоятелства следва да се преценяват в контекста на всеки отделен случай. Преценката обаче винаги трябва да бъде обвързана с императивните изисквания на закона и посочените в тях възможни отклонения относно начина на образуване на собственото, бащиното и фамилното име на физическото лице.

Според разпоредбата на чл.9, ал.1 от ЗГР, името на български гражданин, който е роден на територията на Република България, се състои от собствено, бащино и фамилно име. Бащиното и фамилното име определят произхода от баща и са основни елементи от гражданскоправния статус на лицето. Съгласно чл.13 и чл.14 от ЗГР, при установен произход от баща, презимето на българските граждани се образува от личното име на бащата, а фамилията- от фамилното име или бащиното име на бащата, с наставки - ов или -ев и окончание съобразно пола на детето, освен когато името на бащата не позволява поставянето на тези окончания или те противоречат на семейните, етническите или религиозните традиции на родителите. Когато български гражданин е роден извън територията на Република България, бащиното и фамилното му име могат да се впишат с наставки -ов или -ев и съответното окончание, ако това е заявено писмено от родителите до три години от раждането на детето. Само като изключение законът- чл.15 от ЗГР, предвижда детето да има за бащино име собственото име на майката или бащиното име на нейния баща, а фамилно име- това на майката, само когато не е установен произхода на детето от баща.

С оглед тези разяснения на материалния закон и задължителната съдебна практика на ВКС по приложението му, в случая законосъобразно и обосновано РС- Пазарджик е приел, че искането за промяна на собственото и фамилното име на молителя е неоснователно. Искането не е в съгласие с разпоредбите на чл.9, чл.13, чл.14 и чл.19 ЗГР.

В конкретният казус, няма основание и настоящата инстанция да

приеме по отношение на собственото име, че молителят е установил по категоричен начин твърденията си, както по отношение на личното му, така и фамилно име. В този смисъл следва да се посочи, че както в настоящото производство, както и в това пред районния съд не се събраха доказателства, които да установят наличието на важни причини по смисъла на ЗГР, които да налагат исканата промяна.

На практика не могат да се игнорират показанията на св.К., който заявява, че познава молителя от 15-20 години, като живеят в един квартал, не отрича, че в квартала последния на галено го наричат Р., но също така не отрича, че го знаят и като Р.. Относно фамилното му име заявява, че „тяхната фамилия е Н.и и така са известни и така си върви.“.

В показанията си св.Н. коментира, че неговия син не го знаят, „като Р.“, а комшиите го наричат Р.. Относно фамилното име визира, че него не го знаят с фамилията А., но сина му- „моите братовчеди“ го знаят с тази фамилия.

Така установените данни по същество от показанията на тези двама свидетели определено не могат да обосноват извод, че е доказано наличието на важни обстоятелства за промяна, а напротив.

Няма основание да не се отбележи, че по делото няма каквито и да е било писмени доказателства, че молителят фигурира в документи с исканите от него собствено и фамилно име. Нещо повече, както е и констатирал първоинстанционният съд, от представената справка от „База данни население“, цялото семейство на молителя и близките му роднини са записани с фамилно име Н.и, включая и трите му деца. Не може да се игнорира и факта, че при сключването на брак през 2018г., молителят е приел фамилното име на съпругата си- Й.

Не са налице и доказателства в насока, че в различни периоди от време от живота си, молителят да е носил различни имена, вписани в акта му за раждане и в документите за самоличност, които обстоятелства действително биха създали затруднения в индивидуализацията му, легитимацията в обществото, както и неудобства при идентификацията от гледна точка на родовата му принадлежност.

С оглед всичко изложено, изводите на въззивната инстанция за неоснователност на искането по чл.19 от ЗГР съвпадат с крайните решаващи изводи на първата инстанция.

Поради това, обжалваното решение на РС- Пазарджик следва да се потвърди, като правилно и законосъобразно, а подадената въззивна жалба, като неоснователна се остави без уважение.

Воден от гореизложеното, Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №1360 от 15.12.2022г., постановено по гр.д.№20225220103236/2022г. по описа на РС- Пазарджик.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл.280, ал.2, т.3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____